

סקירה כללית

① מחלקת ר"י ור"ל במחשבת פסול (לשם ע"ז או שלא לשמה) בשעת שחיטה (לא על השחיטה עצמה, אלא על עבודה אחרת, האם אוסר. ② אם אחרי השחיטה אמר השוחט היהודי שחשב לבצע עבודה אחרת לשם ע"ז

הקדמה

פיגול הוא תמיד "מעבודה לעבודה" (במחשב מעבודת השחיטה לבצע עבודה אחרת חוץ לזמנו או בעושה אחת מ-4 עבודות ע"מ לאכול חוץ לזמנו)

שייך להיות "מחשבה מעבודה לעבודה" בשני מקרים דלהלן:

1. מחשבה לשם ע"ז
2. קרבן חטאת במחשבה שלא לשמה

ר"ל ור"י חולקים האם אסורה בשני מקרים הנ"ל

מקרה - 1

ע"ז "מחשבה מעבודה לעבודה"

היינו: בשוחט לא לשם ע"ז, אבל במחשבה לזרוק/להקטיר לע"ז

מחלקת - נימוקים

ר"ל	ר"י	שיטות:
מותרת	אסורה	דין
אין מחשבין מעבודה לעבודה דלא ילפינן חוץ מפנים	מחשבין מעבודה לעבודה דילפינן חוץ (חולין – במחשבת ע"ז) מפנים (קרבן – במחשבת פיגול)	טעם

מקרה - 2

חטאת שלא לשמה "מחשבה מעבודה לעבודה"

היינו: בשוחט חטאת במחשבה לזרוק דמה שלא לשמה

מחלקת - נימוקים

ר"ל	ר"י	שיטות:
כשרה	פסולה	דין
אין מחשבין מעבודה לעבודה דלא ילפינן מחשבת שלא לשמה ממחשבת פיגול	מחשבין מעבודה לעבודה דילפינן מחשבת שלא לשמה ממחשבת פיגול	טעם

הטעם שצריכים לומר מחלקתם בשני המקרים (ואם יאמרו רק אחת לא נוכל ללמוד השניה ממנה) הוא:

- אם רק מקרה-1 (ע"ז/בחוץ)
הייתי חושב שאולי במקרה-2 (שלא לשמה/פנים) ר"ל כן ילמד לאסור מפיגול (כיון ששניהם בפנים)
- אם רק מקרה-2 (שלא לשמה/בפנים)
הייתי חושב שאולי במקרה-1 (ע"ז/חוץ) ר"י לא ילמד לאסור מפיגול (כיון ששונים פנים/חוץ)

מקרה – 3

שחט ואח"כ השוחט היהודי אמר שחשב לבצע עבודה אחרת לשם ע"ז

שאלה

האם מוכיח סופו על תחלתו – ואפילו אם כן, האם מועילה מחשבתו מעבודה לעבודה.
לא פסקו ההלכה.